

ธรรมชาติดีสวยงาม...

สงวน ชุมชนบ้านหัวตาลแดง

อ.สามร้อยยอด จ.ประจวบคีรีขันธ์

★เดลินิวส์★ ไอรีด

ท่ามกลางหมู่บ้านเล็ก ๆ ห้อมล้อมด้วยทะเลและป่าเขาอันแสนกว้างไกล จะมีใครทราบบ้างมั้ยว่า ภายในชุมชนแห่งนี้มีผู้นคนน่ารัก สถานที่ท่องเที่ยวอันเก๋ไก๋รอให้ผู้มาเยือนได้ชื่นชม

บ้านห้วยตาลแถว เป็นหมู่บ้านเก่าแก่มาดั้งแต่สมัยใดไม่ปรากฏหลักฐานแน่ชัด ชื่อห้วยตาลแถว เดิมทีมีต้นตาลขึ้นอยู่บริเวณหัวบ้าน 7 ต้น ชาวบ้านจึงเรียก “ห้วยตาลแถว” ปัจจุบันต้นตาลทั้งเจ็ดต้นได้ถูกถนนตัดผ่านคงเหลือไว้แต่ชื่อมาจนถึงทุกวันนี้

เมื่อค้นหาเส้นทางจาก Google Maps เราจึงออกเดินทางไปตามทางหลวงหมายเลข 41 หรือสายใต้ พอถึงสามแยกกุยบุรี ให้เลี้ยวซ้ายผ่านตลาดสด สถานีรถไฟ มุ่งหน้าสู่อ.สามร้อยยอด ระหว่างนั่งรถได้สัมผัสกับบรรยากาศของสวนมะพร้าวที่ปลูกเรียงกันเป็นทิวแถวอยู่เป็นระยะ ๆ จึงคลายความสงสัยเลยว่า ทำไม จ.ประจวบคีรีขันธ์ถึงมีชื่อเสียงเรื่องมะพร้าว กระทั่งเริ่มเห็นป้ายบอกทางไปยังถ้ำพระยานครและแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ความตื่นตาก็เข้ามาใกล้ทุกขณะ ในที่สุดก็มาถึงจุดหมายก่อนที่อาทิตย์จะลับขอบฟ้า

“บ้านระเมียงเขา” ที่พักในค่ำคืนนี้ ตั้งอยู่ริมถนนย่านชุมชนร่มรื่นด้วยแมกไม้หนาวพรรณ และยังเงียบสงบเหมาะแก่การพักผ่อน หลังจากเช็กอินเรียบร้อยแล้วไม่ปล่อยเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์ เตรียมกล้องพร้อมอุปกรณ์ถ่ายภาพ ออกไปชมแสงอาทิตย์ยามเย็นที่ “ลู่ชา โอสมเดย์”

อ้อหือ...บรรยากาศดีมาก มองไปทางทิศไหนก็เห็นแต่ท้องฟ้าและต้นหญ้าอันเขียวชอุ่ม ไม่ได้คิดเลยว่าจะได้มาเยือนแบบนี้

ธรรมชาติ สงบ ชุมชน อ.สามร้อยยอด

โดยได้นัดหมายกับ **คุณสุรศักดิ์ คล้ายเพชร** ชาวประมงผู้ชำนาญใน การทำบ้านปลาไว้ที่บริเวณชายหาดสามร้อยยอด เราจึงรีบออกจาก ที่พักโดยทันที

สัมผัสแสงแรกหรืออาทิตย์ที่กำลังโผล่ขึ้นเหนือผิวน้ำด้านหลัง เกาะนมสาว ทำให้เราต้องรีบคว้ากล้องถ่ายภาพขึ้นมาบันทึก สี สลวยงามบาดตา กับบรรยากาศริมชายหาดที่บรรดานักท่องเที่ยวออกมาเดินเล่น รวมทั้งเรือหาปลาที่กำลังแล่นกลับมาซึ่งชายฝั่งเป็นภาพที่ สวยชวนให้น่ามอง เมื่อเก็บภาพบริเวณชายหาดกันเสร็จ เราก็ลงเรือ เพื่อไปยังบ้านปลาซึ่งอยู่ไม่ไกล ระหว่างนั้นเราแวะสักการะเจ้าแม่หม ลาว ซึ่งชาวประมงที่แล่นเรือผ่านไป-มา จะให้ความเคารพ บูชาขอพร แต่นี่เป็นอันว่าเสร็จ”

เกลลอน้ำมันเปล่านั้นหนึ่งเมตร หินหรือปูนสำ เราจึงนำหินหรือปูนที่ใช้ หนึ่งใช้เชือกผูกติดกับตัว “ลาห้วยเทียม” ซึ่งเมื่ แล่นน้ำ ต่อจากนั้นจึงนำสา เส้นหลัก แล้วปล่อยลงใ นก็จะผูกกับเชือกเส้นหลัก ปลายเชือกทั้งสองข้างจะ

นั่งรถได้สัมผัสกับบรรยากาศของสวนมะพร้าวที่ปลูกเรียงกันเป็นทิวแถวอยู่เป็นระยะ ๆ จึงคลายความสงสัยเลยว่า ทำไม จ.ประจวบคีรีขันธ์ ถึงมีชื่อเสียงเรื่องมะพร้าว กระทั่งเริ่มเห็นป้ายบอกทางไปยังเจ้าพระยา นครและแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ความตื่นตาก็เข้ามาใกล้ทุกขณะ ในที่สุดก็มาถึงจุดหมายก่อนที่อาทิตย์จะลับขอบฟ้า

“บ้านระเมียงเขา” ที่พักในคืนนี้ ตั้งอยู่ริมถนนย่านชุมชนร่มรื่นด้วยแมกไม้หนาวพรรณ และยังเงียบสงบเหมาะแก่การพักผ่อน หลังจากเช็กอินเรียบร้อยเราไม่ปล่อยเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์ เตรียมกล้องพร้อมอุปกรณ์ถ่ายภาพ ออกไปชมแสงอาทิตย์ยามเย็นที่ “ลู่ชา โอมสเคย์”

อือหือ...บรรยากาศดีมาก มองไปทางทิศไหนก็เห็นแต่ท้องฟ้าและต้นหญ้าอันเขียวขจี ไม่คิดเลยว่าจะได้มายืนอยู่บนสะพานไม้ที่ยื่นออกไปกลางท้องทุ่งอันแสนกว้างไกล ด้านหน้าเห็นทิวเขาสลับซับซ้อน หากไม่ได้มาเห็นด้วยตนเองก็ไม่น่าเชื่อว่า ที่นี้คือ ทุ่งสามร้อยยอด เพราะบริเวณดังกล่าวมีพื้นที่ไม่น้อยกว่าสี่หมื่นไร่ เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำและนกนานาชนิด โดยเฉพาะนกอีโง้งจะบินอพยพมาเกือบทุกปี ส่งผลเสียงร้องทักทายกันแทบตลอดเวลา เป็นจุดท่องเที่ยวอีกแห่งหนึ่งที่ควรแวะมา

เช้าวันใหม่ ตื่นขึ้นมาในวันฟ้าอากาศสดใส หลังจากเสร็จภารกิจ ทุกคนพร้อมที่จะออกไปสัมผัสวิถีชุมชนที่บ้านหัวตาลแถว

อ.สามร้อยยอด

โดยได้นัดหมายกับ คุณสุรศักดิ์ คล้ายเพชร ชาวประมงผู้ชำนาญในการทำบ้านปลาไว้ที่บริเวณชายหาดสามร้อยยอด เราจึงรีบออกจากที่พักโดยทันที

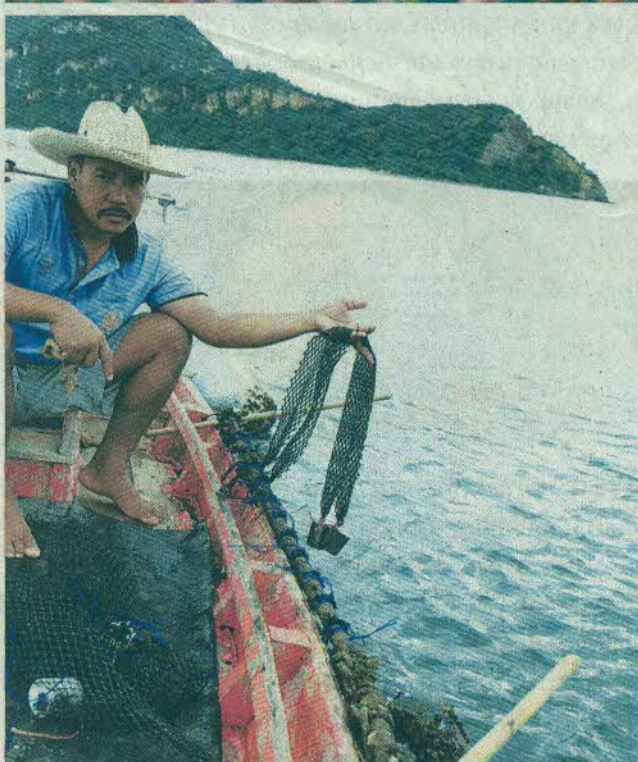
สัมผัสแสงแรกหรืออาทิตย์ที่กำลังโผล่ขึ้นเหนือผิวน้ำด้านหลังเกาะนมสว ทำให้เราต้องรีบคว้ากล้องถ่ายภาพขึ้นมาบันทึก สีสันสวยงามบาดตา กับบรรยากาศริมชายหาดที่บรรดานักท่องเที่ยวออกมาเดินเล่น รวมทั้งเรือหาปลาที่กำลังแล่นกลับมายังชายฝั่งเป็นภาพที่สวยงามชวนให้น่ามอง เมื่อเก็บภาพบริเวณชายหาดกันเสร็จ เราก็ลงเรือเพื่อไปยังบ้านปลาซึ่งอยู่ไม่ไกล ระหว่างนั้นเราแวะสักการะเจ้าแม่หมสว ซึ่งชาวประมงที่แล่นเรือผ่านไป-มา จะให้ความเคารพ มาขอพรแก้บนกันอยู่เป็นประจำ ส่วนที่ชายหาดริมชายหาดจะมีหอยนางรมมาเกาะเป็นจำนวนมาก เมื่อตัวโตได้ตามขนาดที่ต้องการ ชาวบ้านจะมาแกะเอาไปบริโภคหรือขายกันเกือบตลอดทั้งปี

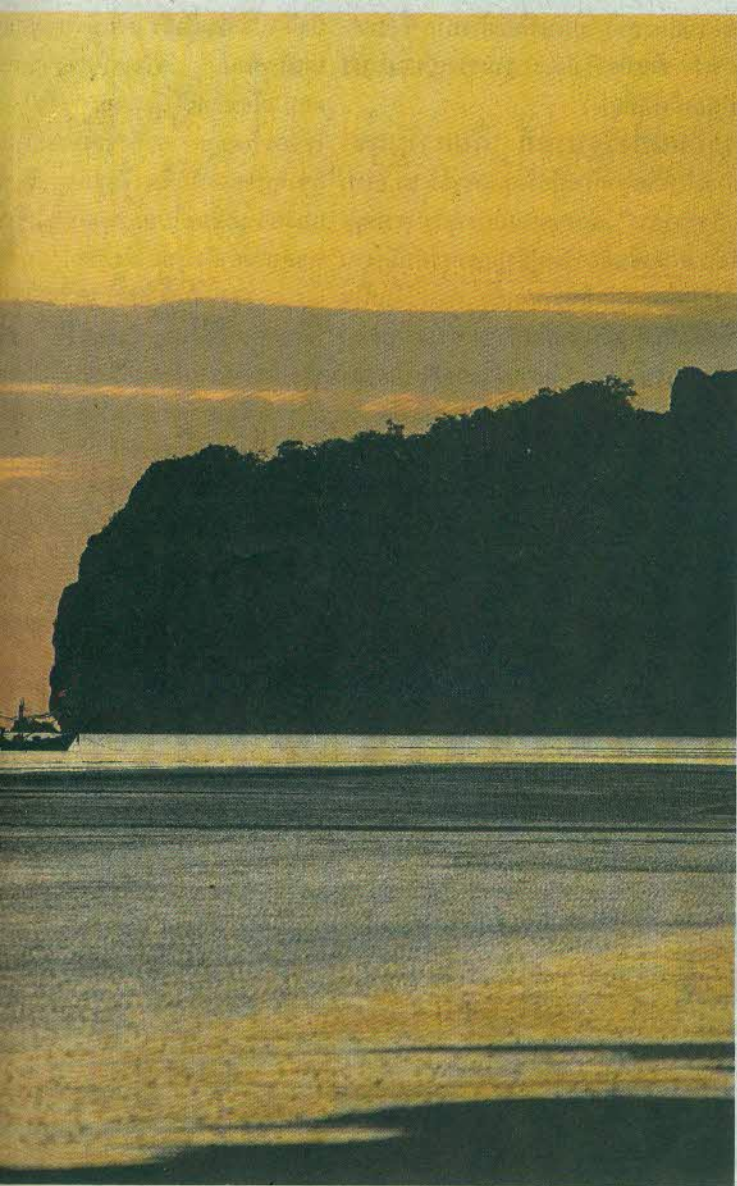
ในที่สุดท้ายถึงหมู่บ้านปลา คุณสุรศักดิ์ได้เล่าให้ฟังว่า

“ชุมชนบ้านหัวตาลแถวส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพการทำประมง และการเกษตรมาตั้งแต่ในอดีต การทำหมู่บ้านปลา เพื่ออนุรักษ์สัตว์น้ำ ทั้งกุ้ง หอย ปู ปลา ไม่ให้สูญพันธุ์ และยังช่วยเพิ่มรายได้ให้กับชาวบ้านอีกด้วย สำหรับการบ้านปลา ใช้อุปกรณ์เพียงไม่กี่ชิ้น เช่น ถัง

แกลลอนน้ำมันเปล่าขนาดใหญ่หนึ่งเมตร หินหรือปูนสำหรับวางหินหรือปูนที่ใช้สำหรับใช้เชือกผูกติดกับอวน “สาหร่ายเทียม” ซึ่งเป็นสาหร่ายที่ทำจากพลาสติก แล้วปล่อยลงไปในน้ำ ต่อจากนั้นจึงนำสาหร่ายพลาสติก แล้วปล่อยลงไปในน้ำ ก็จะผูกกับเชือกเส้นหนึ่งปลายเชือกทั้งสองข้างจะผูกกับไม้เป็นอันว่าเสร็จ”

จากนั้นคุณสุรศักดิ์ปรากฏว่ามีกุ้ง หอย ปู ที่ค่อนข้างมาก ส่วนถึงแกลลอนน้ำมันเปล่าก็จะมีอาหารทะเลแถมด้วยอีกด้วยเสร็จจากภารกิจเกษตรกรทำผลิตภัณฑ์จากกันหลายครัวเรือน ต้องไม่

ชุมชนชาติสวยงาม...

ชุมชนบ้านหัวตาลแถว

ร้อยยอด จ.ประจวบคีรีขันธ์

ถ่ายเพชร ชาวประมงผู้ชำนาญใน แกลลอนน้ำมันเปล่าขนาด 20 ลิตร อวนตาข่ายจับปลาขาวประมาณ เปลือกมะพร้าวกองสูงเป็นพะเนินอยู่ในสวนหลังบ้าน จึงจอดรถเดินลง
ดลาร้อยยอด เราจึงรีบออกจาก หนึ่งเมตร หินหรือปูนสำหรับถ่วง เชือกและเสาไม้ เมื่ออุปกรณ์ครบ ไปดู แล้วได้เจอกับ ป้าผล ซึ่งเป็นคนงานทำมะพร้าวเล่าให้ฟังว่า
เราจึงนำหินหรือปูนที่ใช้สำหรับถ่วงไปผูกกับอวนตาข่าย ส่วนอีกด้าน “ในหมู่บ้านมีการปลูกมะพร้าวกันแทบทุกครัวเรือน ชาวบ้าน
หนึ่งใช้เชือกผูกติดกับอวนไว้เช่นกัน ชาวบ้านจะเรียกอุปกรณ์นี้ว่า จึงคิดแปรรูปมะพร้าวสด โดยการแกะเปลือกลูกมะพร้าวตั้งแต่ด้าน
“สาหร่ายเทียม” ซึ่งเป็นแหล่งสะสมอาหารของปลาที่ไหลมากับกระ นอกสุด ให้เหลือไว้เฉพาะเนื้อมะพร้าวที่เป็นสีขาว ชาวบ้านจึงเรียก
แสน้ำ ต่อจากนั้นก็นำสาหร่ายเทียมไปผูกกับเชือกอีกเส้นหนึ่งซึ่งเป็น ก้นวามะพร้าวขาว เมื่อแกะเสร็จทางโรงงานจะมารับซื้อเพื่อนำไป
เส้นหลัก แล้วปล่อยลงในทะเลได้ทันที สำหรับถังแกลลอนน้ำมันเปล่า แปรรูปเป็นน้ำกะทิ ซึ่งกำลังเป็นที่ต้องการของตลาด ส่วนอื่น ๆ
ก็จะผูกกับเชือกเส้นหลักเช่นกันเพื่อไม่ให้สาหร่ายเทียมจมน้ำ ส่วน ของมะพร้าว เช่น น้ำมะพร้าว นำไปทำเป็นวุ้น กะลาใช้ทำเป็นถ่าน
ปลายเชือกทั้งสองข้างจะผูกไว้กับเสาไม้เพื่อไม่ให้กระแสน้ำพัดพา เพียง เปลือกมะพร้าวสามารถใช้ทำปุ๋ยหรือเอาเส้นใยไปทำที่นอน ส่วน
น้ำมะพร้าวที่เหลือใช้...

ร้อยยอด จ.ประจวบคีรีขันธ์

ค่ายเพชร ชาวประมงผู้ชำนาญในทะเลล่องนํ้ามันเปล่าขนาด 20 ลิตร อวนตาข่ายจับปลายาวประมาณหนึ่งเมตร หินหรือปูนสำหรับถ่วง เชือกและเสาไม้ เมื่ออุปกรณ์ครบ เรายังนำหินหรือปูนที่ใช้สำหรับถ่วงไปผูกกับอวนตาข่าย ส่วนอีกด้านหนึ่งใช้เชือกผูกติดกับอวนไว้เช่นกัน ชาวบ้านจะเรียกอุปกรณ์นี้ว่า “สาหร่ายเทียม” ซึ่งเป็นแหล่งสะสมอาหารของปลาที่ไหลมากับกระแสนํ้า ต่อจากนั้นจึงนำสาหร่ายเทียมไปผูกกับเชือกอีกเส้นหนึ่งซึ่งเป็นเส้นหลัก แล้วปล่อยลงในทะเลได้ทันที สำหรับถังแกลลอนนํ้ามันเปล่าก็จะผูกกับเชือกเส้นหลักเช่นกันเพื่อไม่ให้สาหร่ายเทียมจมมนํ้า ส่วนปลายเชือกทั้งสองข้างจะผูกไว้กับเสาไม้เพื่อไม่ให้กระแสนํ้าพัดพา เพียงแค่นี้เป็นอันว่าเสร็จ”

จากนั้นคุณสุรศักดิ์ได้ดึงสาหร่ายเทียมที่เคยทำไว้ขึ้นมาให้ชม

ปรากฏว่ามีกุ้ง หอย ปู ทั้งตัวเล็กตัวใหญ่ มาเกาะอยู่ที่สาหร่ายเทียม

ค่อนข้างมาก ส่วนที่ถังแกลลอนนํ้ามันมีหอยแมลงภู่มาเกาะอยู่รอบ ๆ

เช่นกัน ทำให้มีอาหารทะเลอุดมสมบูรณ์ตลอดทั้งปี ยังช่วยรักษาสีสิ่งแวดล้อมชายฝั่งอีกด้วย

เสร็จจากภารกิจการทำบ้านปลา เราต้องขึ้นฝั่งเพื่อไปชมกลุ่ม

เกษตรกรทำผลิตภัณฑ์จากมะพร้าว ในหมู่บ้านแห่งนี้มีการทำมะพร้าวขาว

กันหลายครัวเรือน ต้องไปชมของจริงกันดีกว่าครับ ขณะนั่งรถมองเห็น

เปลือกมะพร้าวกองสูงเป็นพะเนินอยู่ในสวนหลังบ้าน จึงจอดรถเดินลงไปดู แล้วได้เจอกับ **ป้าผล** ซึ่งเป็นคนงานทำมะพร้าวเล่าให้ฟังว่า “ในหมู่บ้านมีการปลูกมะพร้าวกันแทบทุกครัวเรือน ชาวบ้านจึงคิดแปรรูปมะพร้าวสด โดยการแกะเปลือกลูกมะพร้าวตั้งแต่ด้านบนลงสุด ให้เหลือไว้เฉพาะเนื้อมะพร้าวที่เป็นสีขาว ชาวบ้านจึงเรียกกันว่ามะพร้าวขาว เมื่อแกะเสร็จทางโรงงานจะมารับซื้อเพื่อนำไปแปรรูปเป็นนํ้ากะทิ ซึ่งกำลังเป็นที่ต้องการของตลาด ส่วนอื่น ๆ ของมะพร้าว เช่น นํ้ามะพร้าว นำไปทำเป็นวัน กะลาใช้ทำเป็นถาดนํ้ามะพร้าวสามารถใช้ทำปุ๋ยหรือเอาเส้นใยไปทำที่นอน ส่วนก้านมะพร้าวนำไปทำไม้กวาด ถือว่ามีประโยชน์แทบทุกส่วน ช่วยสร้างรายได้ให้กับชุมชนมาเป็นเวลานาน”

คุยกันเสร็จ ป้าผลส่งนํ้ามะพร้าวมาให้ดื่มหวานชื่นใจ แสดงถึงความมีน้ำใจและเป็นกันเอง ทำให้อยู่ในความทรงจำของเราทุกคน

วิถีชุมชนบ้านหัวตาลแถวถือว่าเป็นชุมชนที่ดำเนินชีวิตได้กลมกลืนกับธรรมชาติในแบบที่เรียบง่าย มีวิถีชุมชนอันเจียบสง

สอดคล้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของในหลวง รัชกาลที่ 9

หลาย ๆ ชุมชนควรเอาเป็นแบบอย่างและสามารถแวะมาสัมผัสได้

เรื่อง : รัฐรงค์ ศรีเลิศ, ซอชาย เกอดเกียรติกุล
ภาพ : ทีมงานนิตยสารหนีกรุง
www.facebook.com/neekrungmagazine